

VED JORDFESTELSEN

Å, tenk, når en gang samles skal
de frelstes menighet
av alle folkeslekters tall
∴ i himlens herlighet

Å, tenk når Herrens vitnehær
hans tjenere på jord,
de millioner møter der
∴ som hørte deres ord.

Å, tenk dog hvilken jubellyd,
en strøm av kjærlighet!
Tenk hvilken takk og pris og frys
∴ og salighet og fred.

O Gud, hvor er din nåde stor!
Oss alle til deg drag,
at vi må stå blant frelstes kor
∴ på denne høytidsdag.

Familien takker for all deltagelse

Laila Netskar

* 08.03.1931 † 27.07.2023

Sion Sørarnøy
mandag 07.08.2023

TIL INNLEDNING

Vi bor ei her, vi er jo bare gjester.
En liten tid på reisen til vår venn.
La ingenting, o Gud mitt hjerte feste,
Og hindre ferden til mitt rette hjem.

Hva gjør det vel om reisen er besværlig,
Den varer blott en liten, liten tid,
Siden skal så meget mere herlig,
Guds salighet og glede for oss bli.

Du ser på meg, du undres, kan jeg være,
et barn av Gud, en Jesu Kristi brud?
Men,akk du ser jo bare reisedrakten,
du har ei sett mitt skjonne bryllupsskrud.

Men så engang når døden har avtaget,
det siste plagget av min reisedrakt.
Da når mitt hjerte siste gang har slaget,
og når mitt øyets lys er blevet slokt.

Da skal jeg selv som selve solen skinne
langt mere herlig enn dens middagsglans.
Når Jesus samler meg med alle sine,
Da skal jeg evig, evig være hans.

FØR TALEN

Snart så er vår vandring slutt
Ned på jorden her.
Og vi skal få flytte hjem som besluttet er.
Om enn dødens bud oss når,
Jesus kommer snart.
Henter oss når jord forgår.
Tenk så underbart.

Kor: Tenk når slekt og venner,
alle møtes der.
Å den gylne stranden, skilles aldri mer.
Priser Gud og Lammet som har kjøpt oss fri.
Sorgen flyr, morgen gryr, ut i himmelen.

Mange kjære er gått førut
Til vårt kjære hjem.
Hviler etter stridens slutt,
snart vi møter dem.
Hver en tåre tørkes av,
Sorg og nød har flydd.
Underbart det håp vi ha,
evig morgen gryr.

Hold din kledning ren og hvit-
Ren i Jesu blod.
Og en gang du skal nå dit -
Bortom tidens flod.
Snart så høres Herrens bud -
Har du alting klart.
Lytt nå, hør o Kristi brud.

ETTER TALEN

Jeg er i Herrens hender
når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender
sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe
av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge
få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender
i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner
at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler
må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler
hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender
når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner
for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde
og setter englevakt,
for natten han vil råde
med hellig guddomsmakt.

Jeg er i Herrens hender
når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner,
fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånde,
han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vånde
på vei til himlen inn.